

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

Et sic ex hac distinctione Bar. in d. §. sacram. decidi vñ casus noster, quā sequitur Paul. Cast. in d. consi. 335. q. ferē in terminis consulendo vñ casum nostrum decidere. Et hanc distinctionem Bar. sequuntur et Doct. cōiter, vt attestatur Alex. in d. §. sacram. idemq; voluit Bar. in l. Lucius. ff. de alim. & ciba. leg. Rom. in singu. suo 333. sequitur Fel. in d. c. ad audientiam. il. 2. in vlt. col. ac sequuntur etiam Domini de Rota in d. decisi. 869. de testa. in antiq. incip. lego. eandemq; distinctio nem ponere vñ gl. in d. l. cum certus. & nobis ad propositum optime seruit id, quod voluit Abb. in d. c. nisi essent. de prab. qui dixit, q. quando praelatus tene tur annuatim dare certam quantitatem pecuniae, seu fructuum, vt speciem quandam de fructibus priora tus, eo ipso, quod non potest de illis redditibus dare, liberatur; & ex hoc inferit, q. existēs in dignitate, qui est obligatus ad solvendam singulis annis certam pen sionem, non percipiens omnes redditus, ex quibus possit solvere, non tenetur de suo, nec aliunde solue re, sed prout habetur in d. l. legati. §. vini falerni. qui text. in terminis probat, q. pro illo anno, quo vinum natum non fuerit, solui debet ex fructibus, seu ex vi no annorum sequentium. Vnde quamvis praelatus di catur quodammodo liberatus quoad præsens tem pus, non tamen dicitur effectualiter liberatus, quin illud solvere teneatur de eo, quod annis sequentibus percipitur, vt est casus clarus in dicto §. vini falerni. & hæc est mens Bar. allegando illum tex. arg. eorum, quæ dicit idē Bar. in l. non solū. §. liberationis. ff. de li bera. leg. Ex quibus inferri potest ad casum nostrum, q. Reuerendiss. Dom. de Cesis tenetur satisfacere de portionibus annorum præteritorum, quibus ob bella non potuit fructus dictæ ecclesiæ percipere, ex fru ctibus annorum sequentium immediate, donec por tiones omnes etiā annorum præcedentium fuerint integraliter solutæ, etiā si ipsi nihil remaneret, & non possent solui portiones sibi debite, qm̄ ad ipsum tan quam ad dominum periculum casus fortuiti specta re debet. l. quæ fortuitis. C. de pig. act. l. si inter. §. quic quid. ff. de pign. §. si. Inst. quib. mod. re cōtrahi oblig. & l. necessario. & per totum. ff. de peric. & commo. rei vend. Et prædicta confirmo ex ijs, quæ no. voluit Bar. in l. cotem. §. qui maximos. ff. de public. in 3. col. dum dicit, q. si quis sit obligatus dare singulis annis cer tam quantitatem fructuum ex certo fundo, si fructus vno anno nati non fuerint, seu aliquo casu haberi non po tuerint, tenetur non ex alia re, nec aliunde solvere, sed ei remissio pretij facienda erit, vel expectari debebit, q. iterum ex illo fundo nascantur, vt ex illis solvere possit, & allegat tex. in d. l. si debitor. §. meminisse. ff. de contrah. emp. & not. per eum in d. §. sacram. & per Cyn. in d. l. si quis argentum, in fi. ¶ Ex præmissis itaq; remanet firma conclusio, q. Reuerendiss. Do. de Cesis tit ularis non dicitur liberatus à solutione portionū pro illo tempore, quo ob bella non potuit fructus, & redditus dictæ ecclesiæ percipere, ex rebus tamē suis, & aliunde non tenetur eas solvere, sed ex fructibus, & redditibus annorum sequentium dictæ ecclesiæ, quo usque fuerit integraliter satisfactum de omnibus por tionibus dictis Reuerē. DD. portionarijs per ea, quæ supra plenē allegata fuerūt, ex quibus clara potest col ligi responsio oibus supra adductis, quæ hanc deter minationem facere videntur, qm̄ ne idem sapius re petatur, aliter super responsione eorum, quæ huic cō clusioni videntur ob stare, non insisto. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Compromissum factum de alto ad bassum, & de facto in aliquem, vt arbitratorem, sequito arbitramento, dicitur quedam transactio.
- 2 Transactio facta super re spirituali, & super titulo beneficii tan

quam simoniaca non valet, & si per eam non est extincta, sed adhuc durat, & super illa procedi potest.

- 3 Compromissio amicalis super titulo beneficii, & super re spirituali, vt valeat, quid requiritur.
- 4 Et quid de compromisso facto de alto ad bassum, & de facto.
- 5 Transactio super iure spirituali facta cum onere præstandi cer tam pensionem tanquam simoniaca non valet.
- Idem de compromisso facto de alto ad bassum, sequito laudo cum onere solvendi certam pensionem.
- 6 Transactio, seu compositio, & compromissum super re spirituali, titulo beneficii potest auctoritate Episcopi, seu iudicis, coram quo litigatur, fieri, & quando.
- 7 Ius spirituale cum onere solvendi pensionem non potest per trans actionem, & compromissum remitti.
- 8 Praelatus ecclesiæ maioris si eximat ecclesiā inferiorem cum re servatione certæ pensionis facta persone, & non loco, exem ptio illa non valet.
- 9 Pensionis constitutio facta per Vicarium Episcopi ex potestate sibi à partibus in compromisso concessa non valet, etiam si auctoritate Papæ facta fuisset.
- 10 Pensionem constituere Vicarius Episcopi non potest, nisi hoc sibi specialiter fuisset ab Episcopo concessum.
- 11 Laudum latum ultra contenta in compromisso non valet.
- 12 Regula de triēnali possessione, quomodo procedat, & intelligatur.
- 13 Et quod non habeat locum, quando principaliter agitur de titulo, seu de proprietate beneficii.
- 14 Dominium quando ex possessione presumatur, & probetur, & quando secus.
- 15 Ius superueniens, & titulus multiplicatus, etiam in beneficia libus prædest.

E P I T O M E.

COMPROMISSUM factum de alto ad bassum, & de facto super titulo beneficii, & iure spirituali, & laudum inde sequutum cum onere solvendi certam annuam pensionem, non valere: nec litem, super qua compro missum factū fuit, esse extinctā, & finitā, hic probat.

C O N S I L I V M X V I I I.

VPER pñcto mihi exhibito paucis me expe diam. nam visis, & benè consideratis ijs, quæ in eo continētur, & præsupposito bo no iure, quod Antonio cōpetebat super beneficio ante tempus compromissi facti in Vicariū Episcopi, vñ oīno de iure concludendum, q. compro missum factum in dictum Vicarium inter Franciscū ex vna, & Antonii ex alia cum omnibus inde sequutis, & sic laudum, siue arbitramētum inde sequutum non valuerit, nec iuribus Pauli habentis iura cessa ab Antonio super dicto beneficio aduersetur, & in pri mis moueor, quia ¶ compromissum factū de alto ad bassum, & de facto in aliquem, vt in arbitratorem, sequito arbitramento, dñ quædam trāsactio. Bar. in l. i. §. & post operis. ff. de no. op. nun. gl. in auth. vt differ. iud. §. si verò. colla. g. auth. si verò. C. de iud. l. no. in c. quinquauallis. de iureiur. & Abb. in c. 2. de arbi. Sed ¶ trāsactio facta super re spirituali, & super titulo beneficii tanq̄ simoniaca non valet. c. constitutus. cum seq. & sequ. & c. super eo. de transact. in tantum, q. omnibus reuocatis in irritum lis, & causa, super quibus transactio facta fuit, non dicitur extincta, neq; finita, sed du rare, ac super ea procedi, & cognosci potest, vt est bo nus tex. in d. c. constitutus. in fin. & facit id, quod voluit Fely. in c. capitulum. in vlt. colum. de rescr. ergo compromissum factum de alto ad bassum, & arbitramētum inde sequutum de iure non valet, & per il lud lis in casu nostro nō dicitur finita, neq; extincta, sed durare, & super illa procedi poterit. ¶ Et ¶ quamuis cōpositio amicalis super titulo beneficii, & sic super re spirituali valeat, tamen requiritur, quod sit

fit gratuita, & ab omni temporalitate separata. d. c. fu
 4 per eo. ergo ꝑ compromissum factum de facto, & de
 alto ad bassum, quod dñ esse quædam transactio, &
 quædam amicabile compositio, non ualebit, nec ar-
 bitramentum inde sequutum similiter ualebit, nisi
 fuerit liberum ab oī tpatitate, & sic à præstatione pen-
 sionis annuæ. c. constitutus. il. 1. & il. 2. extra de transa.
 In casu igitur nro nō ualuit, ex quo arbitrator consti-
 tuit, & arbitratus fuit, q̄ Franciscus uti possidebat ec-
 clesiam, illam possideret, teneret, ac regeret cū one-
 re soluendi singulis annis ipsi Antonio ducatos 30.
 5 aut in Kalendis Ianuarij. Item pondero gl. ad propo-
 situm in d. c. prætea. il. 2. quæ uoluit, q̄ ꝑ quis possit ec-
 clesiam sibi subiectam à sua iurisdictione eximere, sed
 non per uiam transactionis, ē sibi retinendo certam
 pensionem annuatim soluendam ecclesiæ maiori, &
 ꝑ sic simonia committi non diceretur, ut in c. confi-
 titus. de relig. dom. Infertur ergo, q̄ si per uiam tran-
 sactiois fuisset remissum ius, quod maior ecclesia ha-
 bebat in ecclesia sibi subiecta cum retentione annuæ
 pensionis, simonia committeretur, & transactio non
 ualere, qm̄ transactio super iure spiali facta cum one-
 re præstandi certam pensionem, tanquam simoniaca
 non ualet, sed compromissum de alto ad bassum se-
 quuto arbitramēto dñ quædam transactio, ut s. ergo
 de iure ualere non debet, ex quo latum fuit cum one-
 re soluendi certam pensionem. ¶ Nec obstat id, q̄ quod
 6 noluit gl. ibiq; Abb. in c. de cetero. de transac. q̄ cum
 auctoritate Epi, seu iudicis delegati, coram quo liti-
 gabatur, possit fieri compositio cum constitutione
 census, & pensionis ad uitam aduersarij, ut est text. in
 c. nisi essent. de præb. & ibi Doc. ergo & in casu nostro
 debuit ualere compromissum, & arbitramentum, qd̄
 dñ quædam compositio cum onere certam pensionē
 soluendi, ex quo interuenit consensus, & auctoritas
 Vicarij Epi, coram quo litigabatur, quia respodetur
 illud procedere, ac uerum esse, quando facta fuisset
 compositio super aliquibus iuribus tpalibus ecclesiæ,
 secus si super titulo, seu rebus, & iuribus spialibus ec-
 clesiæ, quoniam non ualere ē cum auctoritate Epi,
 & ita intelligit, & declarat Abb. in d. c. de cetero. i. gl.
 2. & in c. statumimus. de transa. qui melius loqui nō pos-
 7 set. ¶ Et ex prædictis infertur, q̄ ꝑ si per transactioē,
 & sic per compromissum factum, ut supra, esset remis-
 sum ius spiale cum onere soluendi certam pensio-
 nem illi, qui ius suū spirituale remississet, quod remis-
 sio tanquam simoniaca non ualere, ut in c. 2. ext. de
 8 arb. Item infertur, quod ꝑ si in casu gl. in d. c. prætea.
 uidelicet quando prælatus ecclesiæ maioris eximeret
 ecclesiam inferiorem cum reservatione certæ pensio-
 nis, prælatus reseruasset pensionem personæ, & non
 loco, compositio, seu exemptionis concessio non ua-
 leret, ut ibi per Abb. & Doct. Sed in casu nostro pen-
 sio constituta fuit personæ Antonij pro remissione iu-
 ris spialis, qd̄ ipse in dicta ecclesia habebat, ergo & c.
 9 ¶ Prætea uidetur, q̄ quod talis constitutio pensio-
 nis non ualuerit tanquam simoniaca, quoniam fuit
 constituta per Vicarium Episcopi ex potestate sibi in
 compromisso concessa, & sic ex conuentione litigan-
 tium super beneficio, ergo non potuit fieri, etiam si
 fuisset facta auctoritate Papæ propter labē simoniæ,
 ut per Felin. in d. c. ad audientiam. il. 2. in 3. col. ext. de
 rescrip. post Abb. & Ioan. de Ana. & Maria. Sozi. in c.
 non satis. de simon. Vnde dici, & considerari potest,
 quod aut Vicarius Episcopi hoc fecit auctoritate pro-
 10 pria, & tunc dicendum est, q̄ non ualuit, qm̄ de iure
 ipse non potest hoc facere, quia id est Episcopale, Fe-
 li. in d. c. ad audientiam. & in d. c. de cetero. nisi illi spe-
 cialiter ab Episcopo fuisset concessum. argum. c. fin.
 cum glo. de offi. vica. in 6. iunctis ijs, quæ habentur per

11 Lap. in ult. allegatione. Præterea ꝑ cum ipse Vicarius
 processerit ex ui compromissi in eum facti, in quo hec
 potestas illi concessa non fuit: sequitur, q̄ constituē-
 do pensionem nihil fecit, arbitrando, seu arbitramē-
 tando ultra id, quod in compromisso continebatur,
 argum. l. non distinguemus. §. de officio. ff. de arbit.
 cum sim. Aur uolumus dicere, quod Vicarius Episco-
 pi hoc fecerit ex potestate concessa à partibus, & si-
 militer non ualebit, quoniam diceretur factum me-
 diante conuentione, & quadam transactione partiū,
 ut supra: sed, ut dictū est, hæc potestas non fuit ei per
 compromissum attributa, ergo & c. ¶ Non obstat, q̄
 ex quo Franciscus ultra triennium possedit, & illi Ber-
 nardus succēssit, ipse non tenetur ostendere titulum,
 nec tenetur ulterius ad iustificandū aliter suam pos-
 sessionem, stante regula cancellariæ loquente de
 12 triennio, quæ quotidie practica est, quoniam si illa re-
 gula debet intelligi, prout loquitur, uidelicet de eo,
 qui pacifice per triennium possedit, hoc est de eo, cui
 lis mora non fuit super beneficio, & sic quando bene-
 ficiū non esset litigiosum, iuxta gloss. in clem. 1. de
 sequēt. poss. & fru. & de eo, qui per triennium cum ti-
 tulo, & iuste possideret, ut in c. placuit. cum glo. 16. q.
 6. Sed in casu nostro beneficium erat, & est litigio-
 sum, quia per arbitramentum, de quo supra, lis non
 potuit dici finiri, nec extingui, ut supra dixi, itē quia
 lites non extinguuntur, nisi per sententiam, aut ces-
 sionem, ut habetur per Dominos de Rota in decis.
 411. in antiq. incip. Item in lite pendēte in curia & c.
 Item ex quo Franciscus detinuit beneficium ex titu-
 lo reprobo, & simoniacē, uidelicet mediante com-
 promisso, & arbitramento, iuxta supradicta, possessio
 triennij non potuit ei prodesse. Præterea possessio pa-
 citica triennij quamuis à possessione defendat pacifi-
 cum possidentem, ut is non teneatur possessionem
 13 ex aliquo titulo iustificare, ꝑ tamen non defendit il-
 lum à proprietate, ut ex hac possessione quis præsu-
 matur habere iustum, & canonicum titulum, quādo
 lis esset super titulo, & proprietate beneficij. argum.
 not. per gl. in c. contingit. de dolo, & contuma. & ibi
 Abb. pulchrum uerbum ponit ad propositum, & fa-
 cit id, quod noluit Inn. in c. 1. de offi. uica. & in c. si de
 supplen. negli. præla. Ad idem facit id, quod in simili
 14 dicitur, q̄ ꝑ possessione quis præsumitur dominus,
 quando dominium incidenter uenit probandum, se-
 cus, si de dominio principaliter agatur, ad tradita per
 Inn. in c. illud. de præsump. Anto. de But. in c. cum ad
 sedem. de resti. spol. Imo. in c. ex literis. de proba. Bal.
 in l. 2. in fi. C. eod. ti. Bar. in lapud. in fi. ff. de aqua plu-
 arcen. & in l. rem alienam. ibiq; Alex. ff. de pig. actio.
 Ang. in l. si Titio. ff. de pigno. Bal. in l. etiam. in 2. col.
 C. de exequut. rei iud. & Sali. in l. certi. C. loca. nam si-
 ne canonica institutione beneficium obtineri non
 potest. c. 1. de reg. iur. in 6. & per Abb. in c. in literis. de
 resti. spol. unde cum in terminis nostris agatur de ti-
 tulo, seu de proprietate beneficij principaliter, posses-
 sio triennij nihil ad propositum facit. Et sic ex prædi-
 ctis uidetur, quod Antonij ius, præmissis non obstan-
 tibus firmum remanserit, & ex illo ipse Paulus possit
 15 se aduersus Bernardum adiuuare, quoniam ꝑ ius su-
 perueniens, & titulus multiplicatus prodest etiam in
 beneficialibus, ut habetur per Lap. in ult. allega. in 2.
 q. & per Feli. in c. in nostra. de rescrip. saluo tamen fa-
 niori iudicio, & salua semper in his, omnibusq; alijs
 sententia RR. patrum DD. Auditorum sacri palatij
 Apostolici. Laus Deo.

S V M M A E.

1 Primitias exigendi ius ad rectorem parrochiali ecclesiæ tam de in-
 de iure communi, quam ex consuetudine spectat.

Tri-

- 2 Primitie, & decima sunt pari modo debite, & ad illarum solutionem quilibet tenetur.
- 3 Consuetudo in solutione decimarum multum operatur, & pollet.
- 4 A solutione decimarum, & primitiarum quis ex multo apostolico eximi potest.
- 5 Laici parrochiani se a solutione decimarum, & primitiarum ex consuetudine etiam longissimi temporis excusare nequeunt.
- 6 Primitie, & decime a quibus solui debeant.
- 7 Decima tanquam onus reale possessorem sequitur.
- 8 Pro primitiis quid, & quantum ecclesie sit soluendum.
- 9 Primitias non soluentes an peccent.
- 10 Primitie ex precepto legis diuine debentur.
- 11 Rescriptum, & libellum fuisse impetratum, & productum contra homines alicuius loci non solum ut uniuersos, sed etiam ut singulos, & particulares, ex quibus uerbis ostendatur.
- 12 Verba, nonnulli, quidam, & aliqui sunt termini particulares, & particulares comprehendunt.
- 13 Libellus dubius ex consensu in capitulis declaratur.
- 14 Actio confessoria est realis ita domino competens pro iuribus incorporalibus, sicut rei uendicatio pro rebus corporalibus.
- 15 Actio confessoria continet petitorium, & quando competat.
- 17 Cōditio ex canone sequitur personā, & nō rē, & immediatē ex legis dispositione, nō autē mediante aliquo cōtractu, uel quasi oritur.
- 18 Et contra quem, ac quomodo competat.
- 19 Pro consequendis primitiis, & decimis an ab ecclesia officium indicis possit intentari.
- 20 Ecclesia, cui annue prestationes solui denegantur, sua quasi possessione priuatur, & quomodo illi succurratur.
- 21 Possessorium restitutorium, uel recuperanda inter alia sua extrema presupponit agentem non possidere.
- 22 Libellans, seu rescriptum impetrans omnia in libello, & rescripto contenta facit.
- 23 Remedium. l. diffamari. C. de ingen. & manum. quando, & contra quem competat, & quid in eo seruandum.
- 24 Interdictum utile uti possideris quando, & quomodo detur, & competat. & nu. seq.
- 25 Domino, & superiori contra suos subditos, qui illi contradicent, non datur interdictum utile uti possideris.
- 27 Actio confessoria, ut competat ei, qui est in quasi possessione iurium incorporalium, quid ex parte rei conueni requiratur.
- 28 Clausula libelli super quibus oibus, & singulis &c. & deducendo oēs sibi quolibet, & quocunque competens, quid operentur.
- 29 Probationes plena, & concludentes sunt necessariae in actione confessoria, & in petitorio.
- 30 Testes singulares, & de auditu etiam in iudicio uti possideris parum, uel nihil profunt.
- 31 Ad primitiarum, & decimarum solutiones quando homines alicuius loci teneantur, ut uniuersi, & quando ut singuli.
- 32 Libellus generalis quoad reos conuentos subtrahi potest, quando postea illa generalitas fuisse in citatione, uel in capitulis declarata, reos specialiter, & nominatim exprimendo.
- 33 In rescripto, & libello persone particulares, contra quas rescriptum conceditur, & libellus concipitur, nomine proprio necessario non exprimuntur, sed debent in processu, & citatione exprimi, aliās processus, & sententia non ualerent.
- 34 Rescriptum generale habitu tantum, & non actu, & exercitio super oēs illa generalitate cōprehensos, aut comprehendendos aptos iurisdictionem tribuit, nisi nominatim, & specialiter exprimantur.
- 35 Et quando, quomodo, & per quem hac expressio, & nominatio fieri debeat.
- 36 Citatio generalis omnium, quorum interest, etiam ex potestate tradita a rescripto ita citandi non est aratoria, sed incitatoria, & inuitatoria, & contra quos illius uirtute procedi possit, & contra quos non.
- 37 Citatio quando debet esse singularis cum expressione nominum citandorum, & quando uniuersaliter facta sufficiat.
- 38 Citatio generalis de ijs, quorum interest, sufficit, quando agitur de praiudicio tertij, & quid ea operetur.
- 39 Rescripto impetrato contra homines talis loci, citatio quomodo sit facienda.
- 40 Syndicus ab uniuersitate constituitur.

41 Sententia, & probationes contra non nominatum in processu, nec citatum, nec contra eum, cum quo lis non fuit contestata, ferri, & fieri non possunt.

42 Absolutio ab observatione iudicij non tollit ius agendi in alia instantia.

43 Absolutio ab observatione iudicij quando ferri possit.

E P I T O M E.

PRIMITIÆ quibus, & in qua quantitate debeantur, & quæ actio, quod uel remedium ad illas consequendas competat, demonstratur.

C O N S I L I V M X I X.

IN causa, super primitiarum solutione ad me transmissa, uisus, & sæpius perfectis toto processu, depositionibus testium hinc inde examinatorum, ac doctissimis iuris allegationibus clarissimorum utriusque partis aduocatorum, plura discutienda esse censeo, quæ, ut breuius fieri poterit, & magis iuri consonum mihi esse uidebitur, omisso ordine, quem aliis in consulendo seruare soleo, expediam. Primum est, nunquid ecclesiæ parochialis, de qua in processu, ius exigendi decimas de iure comperere dicatur. Secundū, a quibus primitiæ debeantur. Tertium, quid, & quātū pro primitiis ab ecclesia exigi possit. Quartū, contra quas personas in casu nostro motū fuerit iudicium. Quintū est, qd remedium intentatū fuerit. Sextū, ad cuius fauorē sit iudicandū. Septimū, & ultimū est, qualiter sententia sit formanda. ¶ Redeo ad primū, in quo cōcludendū est, qd ius exigendi primitias ad rectorē parochialis ecclesiæ de iure spectare dicitur tam de iure cōi, ut in c. fin. & ibi scriben. extra de parroch. Hostien. in summa. de decim. in s. fi. circa finem illius tit. in 17. q. c. cū contingat. & ibi glo. c. apostolica. extra co. tit. cap. ex transmissa. ibiq; Doct. extra de præscript. c. 2. de restitut. spolia. in 6. c. 1. de præscript. eo. lib. c. de decimis. c. statumus. 16. q. 1. & glo. not. in summa 13. q. 1. Et cū 2 ¶ primitiæ sint ita debite, sicut decimæ. c. 1. de decimis. c. tua nobis. c. reuertimini. 16. q. 1. & ad solutionē primitiarū, & decimarū quilibet teneat. d. c. 1. cā nobis. de decimis. cum si. sequitur, qd ecclesiæ parochialis habet fundatā intentionē contra omnes suos parrochianos super primitiarū solutione, & qui dixerit se non teneri, probare debebit, quoniam Deus neminē a solutione primitiarū, seu decimarū exceptit, ut habetur Exodi c. 22. Host. in summa, in fine illius tit. de decim. & hī per Abb. in d. c. a nobis. oēs ergo ad illarū solutionē tam de iure cōi sub periculo animæ tenentur, & etiam ex diutina consuetudine, qd quæ in solutione decimarū multū operatur, & pollet. d. c. fi. & ibi Abb. glo. in d. summa, & in d. c. 1. de præscript. c. cū sint homines. & ibi glo. Abb. & ceteri, c. ad apostolicā. c. 1. c. in aliquibus. in fi. extra de decim. & ibi glo. & latē habetur per Abb. in locis allegatis, & in d. c. cū sint. Et quamuis qd indulto apostolico quis ab illarū solutione eximi possit, ut in d. c. a nobis. & ibi Abb. cū similibus. tamen ¶ laici parrochiani ex consuetudine etiam longissimi temporis ab illarū solutione se excusare non possunt, ut plenē examinat Abb. post Hostien. in d. c. in aliquibus. & Hostien. in d. summa. §. & unum in princ. & in ver. 7. Do. Anto. in c. parrochianos. eo. tit. c. causam. de præscr. & Bald. in l. cōpetit. C. de præscriptio. 30. anno. Sed in casu, de quo agitur, ecclesiæ Sancti Felicis primitiæ ex cōsuetudine longissimi temporis etiam debentur, & solitæ sunt solui, ut per testes tam pro parte ecclesiæ, quàm ipsorum hominum uidetur probatum, ergo &c. ¶ Quod ad secundum quaesitum respondeo, qd ¶ primitiæ debent solui a parrochianis possessoribus, & qui fructus, seu fruges terræ percipiunt, ut habetur Exodi cap. 12. d. c. a no-